

ITEM No. 11660/53

HUNGARY

STANDARD OF LIVING /3200/

M.J.
20 Nov
VII/942 c.

General Situation In Hungary.

SOURCE TRIESTE:

A 25 -year- old sailor who escaped from Hungary on 27 April 1952.

DATE OF OBSERVATION: April 1952.

SUMMARY: Standard of living in Satellite countries.
Atrocities committed in Hungary.

EVALUATION COMMENT:

That part of the report dealing with conditions in the Rumanian port MOLDOVA cannot be evaluated here. The story concerning Mrs. BACSA is gossipy description of a commonplace case. UNCONFIRMED.

x x x

Hajózási élményei közt forrásunk még néhány apró epizódra emlékezik vissza, amelyek élénk fényt vetnek az ott uralkodó általános helyzetre, a félelemmel teljes életre és az életszínvonalra a csatlósországokban.

MOLDOVA román határváros, illetve község, Jugoszlávia felé, közvetlenül a Dunaparton van, néhány ezerre rug a lélekszáma mindössze.

Itt történt a múlt év márciusában, hogy forrásunk ötödmagával ment, mind hajósok voltak, a falu főutcáján. Ekkor egy 60 év körüli román ur megszólította őket és felajánlotta nekik, menjenek el hozzá, van otthon jó bora, majd ott mindent megbeszélnek. Valóban el is mentek, mégpedig napközben. Amikor a megadott címre mentek, a házigazda nem engedte be őket. Meglepetve kérdezték, mi az oka és akkor miért csóditette oda őket. Az azt felelte: ha beengedi őket, meglátják és becsukják. Azt ajánlotta: térjenek vissza este. Természetesen nekik eszük ágában sem volt visszamenni.

/more/

1.

Ugyanazon az úton és ugyanabban a helyiségben történt a következő jellemző eset is. A két kormányos felesége kísérte urát útján. Mindketten fiatalok és csinosak voltak, egyik nap szépen, de nem túlzott eleganciával felöltöztek és kimentek az említett főútra sétálni. Akkora csöndület támadt körülöttük, hogy a gyerekek csoportosan követték őket, mint a cirkuszosokat, de a nagyok is csodájára jártak ruhájuknak, mert ilyen szépet még nem láttak.

Néhány falubeli, mintegy az alacsonyabbrendű komplex kiegyenlítése végett odalépett hozzájuk, megszólították a két idegen nőt és felkérték őket: menjenek ki másnap a partra, mégpedig reggel. Kimentek, ott a jó falusiak büszkén mutogattak nekik egy ütött-kopott autóbuszt, mely postaszolgálatra volt beállítva, a legócskább típusuak közül, abban a naiv hiszemben, hogy az idegenek ilyesmit, a technika ekkora csodáját még nem is láttak.

x x x

UJKIGYÓSON történt, az Urnak 1952 esztendejében. BACSA Istvánné gerendási uti lakos a piacról hazafelé menet összeveszett a helybeli rendőrpáncsnok feleségével. Az őrmesteri, vagy törzsőrmesteri rangban volt és régebben béreskedett. A rendőr neje megfenyegette BACSANÉT, megállj, majd megbánnod te még ezt! - Ugy is lett.

Délután behivatták BACSANÉT a rendőrségre, ahol a páncsnok-férj átvitte egy külön szobába és alaposan összeverte, belerugdosott és szájába köpdösött többször. Azután elengedte.

Az asszony az elszenvedett sérelmek és megaláztatás hatása alatt otthon valami mérget kotyvasztott és öngyilkossági kísérletet követett el. Beszállították a BÉKÉSGYŰLAI kórházba, ahol gyomormosást alkalmaztak rajta és meggyógyult.

Mikor kijött a kórházból, forrásunknak volt alkalma beszélni vele, elmondta neki tövéről hegyére, hogy mi történt vele. Forrás azt tanácsolta neki: menjen el az államvédelmi hatósághoz, jelentse fel az esetet, hozz demokrácia van Magyarországon, vagy mi ördög, tehát a szegény emberek sérelmét meg kell hallgatnia az ÁVH-nak is.

BACSANÉ valóban be is ment a CSABAI ÁVH-hoz és ott formális feljelentést tett a barbár rendőrmester ellen. Valami kis foganatja volt a feljelentésének, mert azt elhelyezték a községből egy félévre, de azután visszakerült ugyanoda. Egyéb bántódása az atrocitásból kifolyólag nem esett.

End.